

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 14 - **DUBEN** 2022 – ČÍSLO **04**

Stín rybího ocasu

V londýnské National Gallery je možné dostatečně dlouho rozjímat nad Caravaggiovou interpretací setkání čerstvě Zmrtvýchvstalého s Emauzskými učedníky. Po dlouhé debatě jim, až za soumraku prvního velikonočního dne, během večeře došlo, že velkopáteční popravou nic neskončilo. Reakce

učedníků zaujme na první pohled, hlubším soustředěním si je pak možné všimnout neukázané rány po ukřižování na Ježíšových rukou a stínu ocasu ryby, která však v balancujícím koši na okraji stolu není. Radostné tajemství Boha a nadějně napětí člověka.

P. Martin Lanži

ÚKON ZASVĚCENÍ NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE

(slavnost Zvěstování Páně – 25. března 2022)

Maria, Matko Boží a Matko naše, v této přetěžké hodině se utíkáme k tobě. Ty jsi Matka, miluješ nás, znáš nás a víš o všem, co nám leží na srdci. Matko milosrdenství, tolikrát jsme zakusili tvou starostlivou péči, tvou přítomnost, přinášející pokoj, protože nás pokaždé přivedeš k Ježíši, knížeti Pokoje.

Zbloudili jsme na cestě pokoje. Zapomněli jsme na poučení z tragédií uplynulého století, na miliony padlých obětí světových válek. Nedostali jsme závazkům, které jsme na sebe jako Společenství národů vzali, zrazujeme touhy po míru a naději jednotlivých národů a mladých lidí. Roznemohli jsme se žádostivostí, uzavřeli jsme se do svých nacionalistických zájmů, zatvrdili jsme se svou lhostejností, paralyzovali se egoismem. Zalíbilo se nám ignorovat Boha, žít ve svých lžích, žít svou agresivitou, utiskovat lidské životy a hromadit zbraně. Přitom všem jsme zapomněli, že jsme ochránci svého bližního, ochránci společného domova světa. Válkou jsme zpusťovali zahradu Země, hříchem jsme zranili srdce našeho Pána, který si přeje, abychom si byli navzájem bratry a sestrami. Vůči všem a vůči všemu jsme se stali netečnými, s výjimkou svého já. Se zahanbením voláme: Odpusť nám, Pane! Uprostřed bídy hříchu, vyčerpanosti a slabosti, tajemství nespravedlnosti zla a války, nám ty svatá Matko, opakujes, že Bůh nás neopouští, naopak na nás stále láskyplně hledí, v touze odpustit nám, pomoci nám znovu vstát. Vždyť nám daroval Tebe a ve Tvém Neposkrvněném srdci vytvořil útočiště pro církev a pro lidstvo.

Byla jsi nám dána z Boží dobroty, abys nás těch nejdrsnějších zvratech dějin vedla za ruku.

Utíkáme se proto k tobě, tlučeme na dveře tvého srdce my, tvé milované děti, za kterými se neúnavně v každé době vydáváš a zveš je, aby se obrátily. Přijď na pomoc v této temné hodině a povzbud' nás. Zopakuj každému z nás: „Cožpak tu nejsem já, tvoje matka?“ Ty dokážeš zlomit okovy našeho srdce, strhnout hradby naší doby. V tebe vkládáme svou důvěru. Máme jistotu, že zvláště ve chvíli zkoušky neodmítneš naše úpěnlivé prosby a přispěcháš nám na pomoc.

Tak tomu bylo i v Káně Galilejské, kdy jsi uspíšila hodinu Ježíšova zásahu a ukázala tak světu jeho první znamení. Když se svatební slavnost proměnila ve smutek, řekla jsi: „Už nemají víno“ (Jan 2,3). Pověz to znovu Bohu, Matko, protože víno naší naděje se vyprázdnilo, radost pohasla, bratrství se rozptýlilo. Provinili jsme se proti lidskosti, poničili jsme mír. Stali jsme se schopnými jakéhokoli násilí, jakéhokoli destrukce. Naléhavě potřebujeme tvou mateřskou pomoc.

Přijmi tedy, Matko, tuto naši úpěnlivou prosbu. Hvězdo mořská, nedopusť, abychom ztroskotali v bouři války. Archo nové úmluvy, buď inspirací našim plánům a cestou ke smíření. Královno nebe, přiveď na svět znovu Boží svornost. Uhas nenávisť, umlč mstu, nauč nás odpuštění. Osvobod' nás od války, uchraň svět jaderné hrozby. Královno růžence, oživ v nás touhu po modlitbě a po lásce. Královno lidské rodiny, ukaž národům cestu bratrství. Královno míru, ziskej světu mír.

Kéž tvůj pláč, Matko, pohne našim zatvrdělým srdcem. Slzy, které jsi pro nás vylila, ať dají znovu rozkvést tomuto údolí, které spálila naše nenávisť. I když řinčení zbraní neutichá, tvá modlitba ať nás dovede k pokoji. Svou mateřskou dlaní se dotkni všech trpících, všech, kdo prchají uprostřed bombardování. Ve své mateřské náruči potěš ty, kdo jsou nuceni opustit svůj domov, svou zem. Tvé bolestné srdce ať v nás probudí soucit a pomůže nám otevřít naše domovy, abychom se ujali zraněných a odvržených lidí.

Svatá Boží Matko, stojící pod křížem, Ježíš pohleděl na učedníka stojícího vedle tebe a řekl ti: „Hle, tvůj syn“ (Jan 19,26). Svěřil ti tak každého z nás. Učedníkovi, a v něm každému z nás, řekl: „Hle, tvá matka“ (verš 27). Matko, toužíme tě nyní přivést do svého života a do svých dějin. Lidstvo, zničené a ztrápené, stojí pod křížem spolu s tebou. Chce se svěřit tobě, skrze tebe se zasvětit Kristu. Ukrajinský národ a ruský národ tě s láskou uctívá, k tobě se utíká. Pro ně, a pro všechny národy ničené válkou, hladem, nespravedlností a bídou, zní tlukot tvého srdce.

Matko Boží a Matko naše, proto se svěřujeme tobě a zasvěcujeme tvému Neposkrvněnému srdci nás samotné, církev a celé lidstvo, zvláště Rusko a Ukrajinu. Přijmi tento náš úkon, který vykonáváme s láskou a důvěrou, dej, ať skončí válka, zajisti světu mír. Tvé „ano“, které jsi ze srdce vyslovila, otevřelo brány dějin knížeti pokoje. Věříme, že skrze tvé srdce se znovu vrátí mír. Tobě proto zasvěcujeme budoucnost celé lidské rodiny, potřeby a očekávání lidí, úzkosti i naděje světa.

Skrze tebe ať se na zemi rozhostí Boží milosrdenství a pokojný tep míru začne znovu pulsovat v našich dnech. Ženo, která jsi opakovala své „ano“, na kterou sestoupil Duch Svatý, uveď nás do Božské harmonie. Ty, která jsi životodárným pramenem naděje, napoj naše žíznivá srdce. Ty, která jsi utvářela Ježíšovo lidství, učiň z nás tvůrce společenství, ty, která jsi kráčela po našich cestách, doveď nás na stezku pokoje.

Amen.

Kolik stojí křest psa?

Jednou zjara zazvonil na faře člověk se skromným dotazem: „Kolik by stál křest pejska,“ kterého tak láskyplně choval v náručí. „Ještě nemáme ceník z Vatikánu,“ začal s odpovědí kněz, „ale dá se předpokládat, že v základním provedení, to znamená dvě modlitby bez zpěvu a jedno polití studenou vodou, bude stát kolem 5000 euro“.

Nebylo zřejmé, zdali tazatel přepočítával aktuální kurz eura na české koruny anebo byl konsternován už jenom sumou samotnou. Zdálo se, že zvýšený tep koruny tvorstva ovlivňovalo díky

přilnavosti hrudních košů i starší dílo biblického šestého dne stvoření. „To je opravdu vysoká suma. Nešlo by uplatnit nějakou slevu? A vůbec, jak k takové výši ve Vatikánu došli?“ „Správný dotaz. Svátosti jsou jenom pro lidi, a vzhledem k nepoměru mezi Bohem a člověkem se jejich hodnota nedá finančně vyjádřit. A protože dotazů jako máte vy, není na světě málo, byl pro svoji misijní zkušenost v postmoderní společnosti osloven jeden český student bohosloví v Římě. Ten si dal tu práci a zjistil, kolik stojí zánovní FIAT PUNTO a došel k ceně...“ „Vy si děláte legra-

ci! Jak zánovní?! Jak punto?!“ zůstal tazatel na stejné úrovni tepu svého čtyřnohého přítele, který kvůli první signální soustavě začal stres projevovat štěkotem. Ten se dal pochopit i jako jistou formu rozloučení, protože stěny přilehlého gymnázia a farního kostela vracely ono kakofonické rozpoležení vzdalující se dvojice.

P. Martin Lanži

ECCLESIA IN EUROPA XXII.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Modlíci se komunita

66.

Evangelium naděje, hlásání pravdy, jež osvobozuje (srov. Jan 8,32), se musí slavit. Před Beránkem Apokalypsy začíná slavnostní liturgie chvály a klanění: „Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!“ (Zj 5,13) K témuž vidění, které zjevuje Boha a smysl dějin, dochází „v den Páně“ (Zj 1,10), v den vzkříšení, který znovu prožívá nedělní shromáždění. Církev, která dostává toto zjevení, je modlíci se společenstvím.

I. Znovuobjevit liturgii

Náboženský smysl v dnešní Evropě

67. Navzdory rozsáhlým oblastem odkřesťanstění existují na evropském kontinentu znamení, jež přispívají k nastínění tváře církve, která svou vírou, hlásáním a slavením slouží svému Pánu. Nechybí totiž příklady ryze křesťanských, kteří prožívají chvíle kontemplativního mlčení, věrně se účastní duchov-

ních iniciativ, žijí evangelium ve svém každodenním životě a vydávají mu svědectví v různých prostředích své činnosti. Kromě toho lze zahlédnout projevy „svatosti lidu“, které dokazují, že i v současné Evropě je možné žít evangelium na osobní úrovni a v ryzí komunitní zkušenosti.

68. Spolu s mnoha příklady ryzí víry existuje v Evropě také jakási vágní a někdy scestná religiozita. Její známky jsou často všeobecné a povrchní, neodporují-li přímo samotným osobám, z nichž vyvěrají. Jsou to zřejmé jevy útěku do spiritualismu, náboženského synkretismu a esoterismu a vyhledávání mimořádných událostí za každou cenu; dochází tak až ke scestným rozhodnutím jako je vstup do nebezpečných sekt nebo projev sympatií pseudonáboženským jevům. Rozšířenou touhu po duchovní potravě je třeba přijímat s pochopením a očišťovat ji. Je nutné, aby církev člověku, který si uvědomí, být i zmateně, že nemůže žít jen z chleba, mohla dát přesvědčivou odpověď, kterou dal Ježíš pokusiteli: „Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst“ (Mt 4,4).

KOMPENDIUM KATECHISMU: DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

434. „Mistře, co mám dělat, abych dosáhl věčného života?“ (Mt 19,16)

Ježíš odpovídá mladíkovi, který mu klade tuhle otázku: „Chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání“, a pak dodává: „Pojď a následuj mě“ (Mt 19,16-21). Následovat Ježíše zahrnuje zachovávaní přikázání. Zákon není zrušen, ale člověk je vyzván, aby jej znovu našel v osobě božského Mistra, který jej v sobě dokonale uskutečňuje a zjevuje jeho plný význam, dosvědčuje jeho trvalou platnost.

435. Jak Ježíš vykládá Zákon?

Ježíš jej vykládá ve světle dvojího a jediného přikázání lásky: „Miluj Pána svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší a první přikázání. Druhé je jemu podobné: Miluj svého bližního jako sám sebe. Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon a Proroci“ (Mt 22,37-40).

436. Co to znamená „Desatero“?

Desatero znamená „deset slov“ (Ex 34,28); je to posvátný text, jenž shrnuje Zákon, který Bůh dal izraelskému lidu v rámci Úmluvy prostřednictvím Mojžíše. Vytýčuje pro vyvolený národ a pro jednotlivého věřícího životní cestu, osvobozenou z otroctví hříchu.

437. Jaká je souvislost mezi Desaterem a Úmluvou?

Desatero se chápe ve světle Úmluvy, v níž se zjevuje Bůh tím, že dává poznat svou vůli. Zachováváním přikázání lid vyjadřuje, že patří Bohu a vděčně odpovídá na jeho iniciativu lásky.

438. Jakou důležitost přikládá církev Desateru?

Církev, věrna Písmu a Ježíšovu příkladu, přiznává Desateru základní důležitost a význam. Křesťané jsou povinni je zachovávat.

439. Proč tvoří Desatero organickou jednotu?

Deset přikázání tvoří organický a nerozdělitelný celek: protože každé přikázání odkazuje k dalším a k celému desateru. Proto porušovat nějaké přikázání znamená přestoupit celý Zákon.

440. Proč Desatero zavazuje těžce?

Protože vyhláší závazné povinnosti člověka k Bohu a k bližnímu.

441. Je možné zachovávat Desatero?

Ano, protože Kristus, bez něhož nemůžeme dělat nic, nás uschopňuje zachovávat je darem svého Ducha a své milosti.

Rok 2022 ve farních akcích

leden
Tříkrálová sbírka
únor
Farní ples se v roce 2021 konat nebude
2. března
Popeleční středa – začátek postní doby
2. duben
Duchovní obnova v Otovicích (dopoledne)
15. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
17. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
7. května
Pouť do Vamberge
26. května
Nanebevstoupení Páně
3. června
Ekumenická bohoslužba
4. června
1. sv. zpověď
5. června
Letnice; Slavnost 1. sv. přijímání
10. května
Noc kostelů
11. června
Farní den (fara Ruprechtice)
16. června
Slavnost Božího Těla
19. června
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním
10. – 15. července
Farní tábor
červenec
Mládež v Německu (závěr měsíce)
?? července
Jakubsko-Anenský víkend
?? července
Cyklopoutě do Nowe Rudy
září
biřmování
říjen
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
říjen
Farní výlet (TV Noe, FATIMA?)
listopad
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

29. duben, sv. Kateřina Sienská, učitelka církve a patronka Evropy

Narodila se 23. 3. 1347 v Sieně v Itálii do početné rodiny barvíře vlny Jakuba Benincasa a Lapy, jako předposlední z 24 dětí. K nim jako 25. dítě patřil ještě přisvojený sirotek Tomáš della Fonte, který byl Kateřininým bratrancem. Později se z něj stal dominikán a Kateřinin zpovědník.

Kateřina již v šesti letech měla první zjevení Pána Ježíše v kněžském rouchu, za doprovodu apoštolů Petra, Pavla, Jana a dalších bíle oděných osob. Toto vidění nad bazilikou sv. Dominika pak považovala za pozvání k bezvýhradnému následování Krista. Již v dětském věku se mu zasvětila a žila mimořádně zbožně.

Od 12 let jí matka začínala hledat ženicha a Kateřina jí proto prozradila, pro jaké ideály se rozhodla. Ač byla matka zbožnou katoličkou a děti vychovávala ve víře, o Kateřininých nápadech nechtěla slyšet. Ta nechtěla porušit povinnou lásku vůči rodičům, tak se uchýlila například k tomu, že si ustříhla své krásné dlouhé vlasy, aby nevypadala přitažlivě. Ani to nepomohlo, dostala ještě tvrdší práci, jako by byla služka a zároveň přišla i o své místo v pokoji. Ona si však vytvořila nový „pokojík“ v nitru své duše a tam se setkávala se svým božským Snoubencem. Její projevy byly plné pokory a vytrvalosti, s níž chtěla docílit vstupu do třetího řádu dominikánů. Na svou stranu získala nejprve otce. Dle některých životopisů s ním pohnulo vidění záře a holubice nad dcerou. Podstatné je, že přemluvil i matku k souhlasu s Kateřininým přáním.

Ta po dovršení 16 let žádala o přijetí k dominikánským terciářkám zvaným mantelátky, podle jejich černého pláště „mantlu“, příkrývajícího jejich bílé roucho. Představení zprvu nechtěli pro její mladý věk vyhovět, ale pak souhlas dali. Terciářky žily ve světě, ale nosily svůj řeholní oděv. Kateřinin život se odvíjel hlavně na čtyřech místech. Byl to kostel sv. Dominika, rodný dům, nemocnice della Scala a leprosiárium sv. Lazara, kde s hrdinskou láskou ošetřovala nejvíce postižené pacienty.

Žila velmi asketicky, neustále se postila od masa, odříkala si i vařené pokrmy a požívala syrovou zeleninu, chléb a vodu. Tříkrát denně se bičovala, dělala pokání za druhé. Spánku si dopřávala jen velice málo a na tvrdém lůžku. Od Boha byla obdarována mnoha milostmi, vedle vidění a extázi obdržela moudrost a její prosby za obrácení konkrétních hříšníků bývají často vyslyšeny. Někteří ji obdivovali, jiní záviděli a nenávidně uráželi, mezi takové patřily i řeholní osoby.

V Sieně chodila pečovat také o starou vdovu a řeholnici, postiženou rakovinou a otevřenými vředy, které ošetřovala. Tato nemocná jí však začala pomlouvat a Kateřina se v těžké chvíli obrátila v modlitbě k Pánu Ježíši. Ten se jí zjevil nabízeje jí dvě koruny, aby si vybrala. Jedna byla zlatá a druhá trnová. Kateřina sáhla po trnové a narazila si jí na hlavu. Pak už jí pomluvy ve městě nevodily a nevědčnici láskyplně sloužila dál. Ta se obrátila, lži odvolala a Kateřinu odprosila.

Za doby pontifikátu Urbana V. (1362-70) byla ve vidění Kristem vyzvána, aby se začala věnovat apošto-

látu. Tak začala žít veřejnějším životem a začaly za ní chodit významné osoby ze Sieny, z Florencie a Pisy. Někteří žádali radu, jiní duchovní vedení. Někteří s ní začali korespondenci, ale ona neuměla číst a psát, protože žádnou školu nenavštěvovala a nikdo ji to nenaučil. Jinak ale byla velice schopná, jak vyplývá z toho, že dovedla diktovat i třem písařům najednou, každému jiný obsah.

Kateřině mohlo být asi něco málo přes 20 let, když začala s apoštolátem a nedůvěra ze strany dominikánské řehole byla tedy dost pochopitelná. V květnu 1374 jí proto vedení předvolalo na generální kapitulou do Florencie. Tam uznali její pravověrnost a určili jí duchovního vůdce, kterým byl učený Rajmund da Capua. Kateřina byla po návratu z Florencie natolik známá, že ji Řehoř XI. i její představení vyzvali, aby povzbudila křesťanské velmože k boji proti postupujícím Turkům.

V dalším roce byla pozvána k apoštolátu do Pisy, kde už působila za morové rány v minulém roce, ošetřující nemocné. Při pobytu v roce 1375 tam za svého působení dosáhla dalšího stupně spojení s Kristem skrze bolestivé znaky jeho utrpení – stigmata. Při jednom zjevení začalo z ukřižovaného Krista vycházet pět krvavých paprsků k jejím rukám, nohám a srdci. Ona však vznesla prosbu, aby stigmata, která měla obdržet, nebyla na těle viditelná, ale byla jen uvnitř cítit. V té chvíli se prý krvavá barva změnila ve zlatou a světelné paprsky jí zasáhly oněch pět míst, jen ostré bolesti připomínaly místa Ježíšových ran. Stigmata tedy mohla před světem tajit.

Pak začaly v Itálii politické rozbroje. Ve Florencii se chopili zbraní pro nesouhlas s církevním státem. Řehoř XI. vyhlásil proti nim exkomunikaci a interdikt. Florentinové se pak obrátili na Kateřinu s prosbou o vyjednání smíření. Kateřina tedy navštívila v Avignonu papeže, který jí přijal s velkou úctou a prosbě o smír vyhovět. Jenže ani jedna ze stran nepřijala návrhy a doporučení v plném rozsahu.

Řehoř XI. udělil Kateřině i některá privilegia, k nimž patřilo mít přenosný oltář a na apoštolských cestách mít k dispozici tři zpovědníky pro čerstvě obrácené kajícníky. Kateřina také chtěla po papeži, který od r. 1305 sídlil v Avignonu, aby se vrátil do Říma, hlavního sídla Petrových nástupců. Na její naléhání se k tomu kroku rozhodl 16. 9. 1376 a uskutečnil ho po čtyřech měsících. V dalším roce 1378 však zemřel a nový papež Urban VI. si znepřátelil kardinály, kteří pak zvolili vzdoropapeže, sídlícího opět v Avignonu, a volbu Urbana prohlásili za neplatnou. V té době Urban VI. povolal Kateřinu, která ho nepřestala uzná-

vat, do Říma, aby mu pomáhala v těžké situaci.

Bohatý a vyčerpávající život Kateřiny skončil v jejích 33 letech. Zanechala bohaté literární dílo, které tvoří 382 dopisů, z nich 23 bylo papežům a 11 hlavám států; dále kniha Dialog a 26 modliteb. Její kniha Dialog (uváděná i jako „Boží prozřetelnosti“) byla diktována po uzavření míru mezi papežem a italskými městy. Je psána ve formě otázek nebeskému Otci a jeho odpovědí. Mluví se v ní o Božím milosrdenství i o mystické cestě lásky, kterou jde duše vstříc spojení s Nejsvětější Trojicí. Dílo bylo podnětem k zařazení Kateřiny mezi učitele dokonalosti. Všechny její spisy ukazují na velkou lásku k Církvi.

Kateřina byla s velkými poctami pohřbena na hřbitově dominikánského kláštera „alla Minerva“ v Římě. U jejího hrobu se začaly dít zázraky a pak byly její ostatky přeneseny pod hlavní oltář kostela Santa Maria sopra Minerva, v sousedství římského Pantheonu.

Svatotečena byla Piem II. v roce 1461. Mnohem později, až v r. 1866, dostala od Pia IX. titul spolupatronky Říma a v r. 1939 byla se sv. Františkem vyhlášena patronkou Itálie Piem XII. Zvláštního významání se jí dostalo 4. 10. 1970 od Pavla VI., kdy byla zařazena mezi učitele církve. Ten titul před ní dostávali jen přední učenci teologie. Naposled ji povýšil Jan Pavel II., když jí vyhlásil za spolupatronku Evropy 1. 10. 1999 a to společně se sv. Brigitou Švédskou a s Edith Steinovou. Od října 2000 stojí čtyřmetrová socha sv. Kateřiny z bílého carrarského mramoru, od fr. sochaře Erika Amana, ve vnějším výklenku vatikánské baziliky.

SKUTKY MILOSRDENSTVÍ

Boží láska k člověku se projevuje různým způsobem. Jeden z nich je milosrdenství. Ježíš říká: „Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec“ (Lk 6,36). Činy, kterými můžeme konkrétně napodobovat Boží lásku k lidem, někdy nazýváme „skutky milosrdenství“. Křesťané se o ně od nepaměti snažili a se-psali je do sedmi bodů. Protože člověk je tělo i duše, máme skutky tělesného a duchovního milosrdenství. Které to jsou? Naši předkové uměli tyto „skutky“ vyjmenovat nazpaměť. Dokážeme to taky? Nestačí je však jen znát, důležitější je uvádět je do života, protože „víra bez skutků je mrtvá“ (Jak 2,26b).

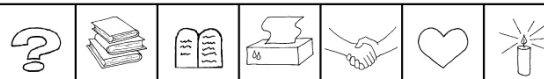
Vystříhni si obě kartičky se skutky jako záložky, vyzdob si je barevně a přemýšlej, jestli některé z nich můžeš uskutečnit a jak.

SKUTKY TĚLESNÉHO MILOSRDENSTVÍ

1. Sytit hladové
2. Dávat pít žíznivým
3. Oblékat nahé
4. Ujímat se lidí bez domova
5. Navštěvovat nemocné
6. Navštěvovat vězněné
7. Pohřbívat zemřelé

SKUTKY DUCHOVNÍHO MILOSRDENSTVÍ

1. Radit pochybujícím
2. Poučovat neznalé
3. Napomínat hříšníky
4. Těšit zarmoucené
5. Odpouštět urážky
6. Trpělivě snášet obtížné lidi
7. Modlit se za živé i zemřelé

250 let od znovuvysvěcení děkanského kostela

Dne 3. května 1772 byl zdejší farní kostel od probošta brněnského dómu a světitelů biskupa olomouckého pana Matyáše Františka Chorinského z Ledské slavnostně konsekrován.

Am 3. Mai 1772 wurde die hiesige Pfarrkirche von dem Brüner Domprobst und Olmützer Weihbischof pl. tit. Herrn Math. Franz Grafen Chorinsky von Ledske feierlichst konsekriert.

Lib. mem. II. - 87.

3. května 1772 světil olomoucký biskup Matyáš Chorinský z Ledské (1720–1786, od roku 1777 první biskup nově vzniklé brněnské diecéze) znovu posvětil kostel dedikovaný Panně Marii a apoštolským knížatům sv. Petrovi a sv. Pavlovi. 3. května 2022 v 18 hod bude po 250 letech od slavnostní události, které předcházel rozsáhlý požár celého města, a to už v roce 1757, slavit mši sv. Na poděkování s prosbou o požehnání, XXV. sídelní královéhradecký biskup Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JU. D.

Děkanský kostel je dnes hlavním svatostánkem rozsáhlé broumovské farnosti, která se rozkládá od Verněřovic přes Meziměstí až po Božanov a Křinice. K 1. lednu 2010 zanikly čtyři farnosti a Martínkovice, Šonov, Heřmánkovice a Ruprechtice. Jako o jediném ze třinácti kostelů na území broumovské farnosti je možné říct, že je farním kostelem, to znamená, že právě v něm se slaví nejpodstatnější svátky liturgického roku, taky se

v převážně většině křtí a rovněž se opět stává místem vyslovení vzájemného „ANO“ snoubenců. Zde se i nejmocnější zpovídá a uděluje i svátost pomazání nemocných. Děkanský je tedy srdcem nejseverovýchodnější farnosti Královéhradecké diecéze. Rovněž se v něm nebo v jeho okolí koná během roku množství koncertů. Kostel sv. Petra a Pavla byl dle všeho založen spolu s městem ve 13. století. První zmínka se nachází v listině pražského biskupa Jana III. z roku 1258, ve které uděluje podací právo k městskému kostelu opatu kláštera Martinu I. Pů-

vodní svatostánek vyhořel v roce 1452, přičemž k obnově došlo již během čtyř let. Hranolová věž byla připojena v roce 1477. Dnešní podobu má od roku 1682 a to díky přestavbě za vlády broumovského opata Tomáše Sartoria. Další požáry postihly kostel v letech 1757 a 1891. Rozsáhlý hřbitov kolem kostela byl zrušen roku 1780 a dle všeho mnoho kosterních ostatků bylo uloženo v karneru (kostnici) dnešní budovy Děkanství. V uplynulém desetiletí se povedlo provést obnovu střešní krytiny, elektroinstalace, restaurování bočního oltáře sv. Jana Nepomuckého a obnovou varhan úhrnem více než za 12 mil. Kč

P. ThLic. Martin Lanži,
děkan Římskokatolické farnosti – děkanství
Broumov

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

VALENTINO SALVOLDI BŮH JE VĚTŠÍ NEŽ TVÉ SRDCE

O SVÁTOSTI SMÍŘENÍ TROCHU JINAK
KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ 2010

1. Pojdte slavit! Svátost smíření je radostným setkáním s Pánem života, jenž nás noří do své smrti, abychom tak mohli mít účast na jeho vzkříšení.
2. Právě tehdy, když se konfrontujeme s nesmírnou silou Božího milosrdenství, vystupuje na povrch stále více velikost našeho hříchu a nedbalosti a opomíjení.
3. Světec dobře ví, že bez Boží milosti a lásky by byl jedním z nejhorších hříšníků.
K tomuto milosrdenství se utíká vždycky, když si uvědomí, že může v každém okamžiku padnout.
4. Kristova přítomnost v nás přemáhá hřích a vykořeňuje zlo.
5. Bůh je větší než naše srdce, a využívá dokonce i našeho hříchu, aby se projevil triumf jeho milosrdenství, když člověka pozvedá z prachu, aby jej povýšil k ještě větší důstojnosti, než byla ta, kterou měl dříve, než zakusil zlo.
6. Kristus přišel na svět nejenom proto, aby nás vysvobodil od hříchu, ale především proto, aby nás proměnil podle své podoby.
7. Bible nám nepřipomíná hříšnost proto, aby nás tím pokořovala, ani proto, aby nám to drtilo kosti, nýbrž proto, aby nám pomohla uvědomit si čistou milostivost odpuštění.
8. Známe tři způsoby, jak pečovat o svou spásu: jako otrok, jako kupec, jako syn. Otrok jedná ze strachu před trestem. Kupec myslí na svůj zisk. Ty se ale povznes na úroveň syna, a proto uctivě miluj nebeského Otce.
9. Svátý je ten, kdo dobře ví, že Bohu dluží velmi mnoho, neboť nebeský Otec ho zaplavil svou milostí, a proto ho uchránil od mnoha pádů.
10. Ten, kdo zakouší Boží milosrdenství, proměňuje přijaté odpuštění v pohnutku k tomu, aby se stal sám darem pro bližní.
11. Jedním z nejzávažnějších a nejrozšířenějších hříchů, do něhož s různou intenzitou upadáme, je hřích opomenutí a nedbalosti o dobro, které bychom mohli a také měli vykonat.
12. Kristus před tím, než vykoná zázrak, vyžaduje po dotyčném člověku, aby vyznal, že ho potřebuje, aby i navenek svým hlasem projevil přijetí pravdy o sobě samém, protože odvaha přiznat se veřejně a vyznat svou touhu po proměně života je již prvním krokem na cestě k uzdravení.
13. Bůh stvořil všechno dobré a krásné. Člověk to vše ničí tím, že sám sebe destruuje. Kristus přichází jako Spasitel a všechno zase dává do pořádku.
14. Je velmi pravděpodobné, že většinu utrpení si působíme my sami, protože nedokážeme odpustit, nejsme s to smířit se se svou vlastní minulostí, s pamětí, s afektivitou, s tělem a se smrtí.
15. Když se zahledíme před sebe do budoucnosti, můžeme, za předpokladu, že milujeme život, milovat také svou smrt, což bude hodina našeho definitivního narození.
16. Když se všichni obrátíme k Bohu, nalezneme zde svobodu a nový startovní bod.
17. Smířit se s minulostí znamená zároveň léčit vlastní paměť, aby se nestala podobnou odpadkovému koši, protože se v ní má uchovávat především to pěkné a krásné, abychom za ně mohli vzdávat díky, což nás uvádí na pole eucharistie.
18. Kdo si připomíná zázraky Lásky, které zakusil v minulosti, ten se sám stává eucharistií, tedy díkůčiněním a díkůvzdáním.
19. Boží láska je výzvou. Nepočítá podle lidských měřítek, pouze hledá příležitost k tomu, aby rozlila vodu z přehrady do pouště, aby mohla rozkvést.
20. Žít začínáme doopravdy teprve tehdy, když díky zkušenosti se smrtí nějaké blízké osoby učiníme rozhodnut, že smrt budeme vnímat jakou součást života, což nám pak dovolí naplno milovat svůj vlastní život.
21. Čím víc člověk chybuje, tím více ho Bůh zahrnuje svým milosrdenstvím.
22. Být spravedlivý obnáší jednat s lidmi podle toho, co si zasluhují, a podle toho, co kdo učinil.
Milovat naproti tomu znamená zahrnovat osobu dobrem, které ji vykupuje a vede ji k životu.
23. Ve zповědnici se obnovuje tajemství Kristovy smrti a jeho vzkříšení,
což je pro kajícníka pravý zdroj života, neboť není souzen a zavrhován, nýbrž je zahrnut milostivou láskou našeho Vykupitele.
24. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.
25. Milovat znamená chtít dobro druhému.
26. Nebeský Otec jako lék na hřích nabízí smíření, k tomu však ještě připojuje možnost, abychom ze zla vytěžili alespoň něco dobrého.
27. Jakmile si křesťan uvědomí, co všechno v jeho životě působí Bůh, spontánně to v něm vyvolá touhu, aby Bohu vzdával díky a velebil ho.
28. Eucharistie je pokrmem naší víry, posiluje naše kroky při putování k dokonalosti, osvobozuje nás od hříchů, dává pokoj duši.
29. Kristus je při eucharistické hostině současně tím, kdo zve, i tím, kdo se nám nabízí jako pokrm.
30. Eucharistie je svátost Božího milosrdenství, která se ukrývá pod způsoby chleba a vína, a tak se toto milosrdenství stává naším pokrmem a snímá z nás naše hříchy.

**SOMMER-
FERIENLAGER**

~
**DĚTSKÝ LETNÍ
TÁBOR**

23.07.2022 - 7.08.2022

**HEILIGENHOF
BAD KISSINGEN**

**JETZT ANMELDEN UNTER/
PŘIHLASTE SE NYNÍ ZDE:**

SEKRETARIAT@LANDESVERSAMMLUNG.CZ

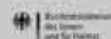

DER
HEILIGENHOF
Alles Leben ist Begegnung

sn 1v
SHROMÁŽENÍ NĚMCO
LANDESVERSAMMLUNG.CZ

Caritasverband

Verband der Deutschen
in der Diözese Regensburg

křesťanský dětský tábor - TÁBOR PROTI PROUDU

ZAKLETÍ V ČASE

10.7. - 15.7. 2022

VRBATŮV KOSTELEČ

cena 2000 Kč

přihlášky posílejte do 30.6, 2022 na taborprotiproudu@gmail.com
kontakt: Hedvika Dosedělová - 730 588 816, taborprotiproudu@gmail.com
více informací najdete na www.taborprotiproudu4.webnode.cz

Ukrajina a my

pomoc blízkým vzájemný respekt, pohled víry, ...

9. - 10. 4. 2022

Jaroměř

mládež náchodského vikariátu

#přátele #zábava #podzemí
#poznání #společná práce #pomoc v okolí

Sraz v So 9. 4. 9:30 v Josefově (Jaroměř), Školní 95

Závěr v neděli ráno

Strava zajištěna

Cena: 250 Kč - celá akce, 100 Kč - účast jen v sobotu

Kontakt: Michal Matyska, tel.: 776 132 288

Kateřina Vydělková, tel.: 733 277 102

P. Filip Dušek, tel.: 739 463 215

<https://vikariatnachod.webnode.cz>

STAVTE S NÁMI

Prosíme, pomozte nám dostavět
klášter v Drastech.

Můžete nás podpořit:

- modlitbou či pomocí při brigádách;
- rozšířením povědomí o našem projektu;
- jednorázovým či pravidelným příspěvkem na účet (115-3844130247/0100);
- „zakoupením“ prvků kláštera (www.karmeldrasty.eu/obchod);
- nákupem našich výrobků na e-shopu (www.galerie.karmeldrasty.eu).

Děkujeme za jakoukoliv podporu! Sestry bosé karmelitky

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY**3. duben**

Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

10. duben

Martínkovice	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

17. duben

Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

25. duben

Božanov	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

Mše sv. v týdnu, Broumov

Úterý	klášterní k.	18:00
Středa	děkanský k.	18:00
Čtvrtek	k. sv. Václava	07:00**
Pátek	děkanský k.	18:00*
Sobota	k. sv. Václava	17:00***/*

* Na první pátek v měsíci
mše sv. v Ruprechticích v 16:30

** Mše sv. Za smíření jenom v kapli PM v Šonově,
čtvrtek 21. dubna, 18:00

***O svátku sv. Vojtěcha v sobotu 23. dubna
mše sv. v 09:00 v klášterním k. k. poctě patrona

****V sobotu 23. dubna poutní
mše sv. v 12:00 v Martínkovicích k poctě sv. Jiří

Adorace:
středa a pátek u P+P, 18:30 – 18:45

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;

Velikonoční zpověď (závazná pro každého katolíka):
sobota 09/04, P+P, 09:00 – 10:30;

Poslední sobota v měsíci 30/04, P+P, 09:00 – 10:00

Změna vyhrazena.**Návrh výuky náboženství školní rok
2021/2022,**

3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45

3. tř. (1. sv. přijímání):
čtvrtek, ZŠ Meziměstí 13:20 - 14:05

4. – 6. tř.:
čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:40 - 13:15

5. – 7. tř.:
pátek, fara Broumov, 14:00 - 14:45

Příprava na svátost biřmování
začala v sobotu 11. prosince.

Částečná změna času bohoslužeb

Od pátku 1. dubna jsou všechny večerní mše sv. od 18:00, kromě sobot, kdy mše svaté v kostele sv. Václava v Broumově zůstávají v 17:00. Čtvrteční ranní mše sv., taktéž v kostele sv. Václava, budou začínat už v 7:00.

Velikonoce 2022 – Svatý týden**Květná neděle – 10. dubna**

Martínkovice 08:30
Ruprechtice 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 18:00

Zelený čtvrtek – 14. dubna

Vernéřovice 16:00
Broumov, P+P 18:00

Velký pátek – 15. dubna DEN PŘÍSNÉHO POSTU

(od 14 let bez masa a mezi 18 – 59 jenom 1x dosyta, 2x polosytě)

Křínice (Křížová cesta) 12:00
Vernéřovice (obřady) 15:00
Broumov, P+P (obřady) 18:00

Bílá sobota – 16. dubna

Celodenní rozjímání u Božího hrobu
Broumov, P+P 19:00

(z rozhodnutí diecézního biskupa je možné začít až v tento čas)

Velikonoční neděle – 17. dubna

Otovice 08:30
Vernéřovice 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 18:00

Velikonoční pondělí – 18. dubna

Broumov, k. sv. Václava 08:30

**Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com**

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.